

तथाऽपि पापप्रायश्चित्तमिदमिति ज्ञात्वा नोच्चारितमिति चेत्तत्राहुः अज्ञानादिति बालकेनाज्ञानादपि प्रक्षिप्तोऽग्निर्यथा काष्ठराशिं दहतितद्वत् ॥ १८ ॥
नन्विदमपि पर्षदनुपदिष्टं श्रद्धाहीनं च कथं प्रायश्चित्तं स्यात्तत्राहुः यथेति अगदमौषधं वीर्यवत्तममिति वक्तव्ये वीर्यतममित्युक्तम् यदृच्छया श्रद्धा
दिहीनमुपयुक्तं भक्षितम् पर्षन्मुखादजानतोऽपि स्वगुणमारोग्यं कुर्यात् मंत्रोऽपि नामात्मकस्तथा स्वकार्यं कुर्यादेव न हि वस्तुशक्तिः श्रद्धादिकमपे
क्षते इत्यर्थः तदुक्तं विष्णुधर्मेषु हरिर्हरति पापानि दुष्टचित्तरपि स्मृतः अनिच्छयाऽपि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः ॥ १९ ॥ तं विप्रममूचन् मोच

अज्ञानादथवा ज्ञानादुत्तमश्लोकनामयत् ॥ संकीर्तितमघं पुंसो दहे देधो यथाऽनलः ॥ १८ ॥ यथाऽगदं वीर्यत
ममुपयुक्तं यदृच्छया ॥ अजानतोऽप्यात्मगुणं कुर्यान्मंत्रोऽप्युदाहतः ॥ १९ ॥ श्रीशुक उवाच त एवं सु
विनिर्णीय धर्मभागवतं नृप ॥ तं याम्यपाशान्निर्मुच्य विप्रं मृत्योरमूमुचन् ॥ २० ॥ इति प्रत्युदिता याम्यादूता या
त्वा यमांतिके ॥ यमराज्ञे यथा सर्वमाच चक्षुररिंदम ॥ २१ ॥ द्विजः पाशाद्विनिर्मुक्तो गतभीः प्रकृतिगतः ॥ ववंदे
शिरसा विष्णोः किं करान् दर्शनोत्सवः ॥ २२ ॥ तं विवक्षुमभिप्रेत्य महापुरुष किं कराः ॥ सहसा पश्यतस्तस्य तत्रां
तर्दधिरेऽनघ ॥ २३ ॥ अजामिलोऽप्यथा कर्ण्यदूतानां यमकृष्णयोः ॥ धर्मभागवतं शुद्धं त्रैविद्यं च गुणाश्रयम्
॥ २४ ॥ भक्तिमान् भगवत्याशुमाहात्म्यश्रवणाद्धरेः ॥ अनुतापो महानासीत्स्मरतोऽशुभमात्मनः ॥ २५ ॥ अ
हो मे परमं कष्टमभूदविजितात्मनः ॥ येन विष्ठावितं ब्रह्मवृषल्यां जायतात्मना ॥ २६ ॥ धिक्कां विगर्हितं सद्भिर्दु
ष्कृतं कुलकज्जलम् ॥ हित्वा बालां सतीं योऽहं सुरापामसतीमगाम् ॥ २७ ॥ वद्धावनाथो पितरौ नान्यबंधू तप
स्विनौ ॥ अहो मयाऽधुना त्यक्ता वक्रतज्ञे न नीचवत् ॥ २८ ॥

यामासुः ॥ २० ॥ प्रत्युदिताः निराकृताः संतः यात्वा गत्वा यमराजाय यथावत् कथयामासुः ॥ २१ ॥ दर्शनेनोत्सवो यस्य ॥ २२ ॥ विवक्षुं वक्तुमिच्छं
तं ज्ञात्वा ॥ २३ ॥ त्रैविद्यं वेदत्रयप्रतिपाद्यम् गुणाश्रयं यमदूतानां धर्मं कृष्णदूतानां च भागवतं भगवत्प्रणीतं शुद्धं निर्गुणं धर्ममाकर्ण्य इतियोज्यम् भक्ति
मानासीदित्युत्तरस्यानुषंगः ॥ २४ ॥ २५ ॥ अनुतापं प्रपंचयति अहो इति चतुर्भिः येन आत्मना मया वृषल्यां पुत्रतया जायमानेन ब्रह्मब्राह्मणजातिः वि
ष्ठावितं नाशितम् ॥ २६ ॥ दुष्कृतं दोषकर्तारं कुलस्य कज्जलं कलंकम् ॥ २७ ॥ नास्त्यन्यो बंधुः पुत्रादिर्ययोः तपस्विनौ संतप्तौ अधुना तत्क्षणमेव ॥ २८ ॥